

Læderjakkkerne ville lukke

Teen Club'en med manér

Teen Club'ens formand afviser, at økonomien er årsag til lukningen — Kommunen afslog at give grønt lys for nødvendige ændringer

— Borgmester Erhard Jacobsen må være galt orienteret, når han i sidste uge til Folkebladet kunne udtale, at dårlig økonomi var direkte årsag til Teen Club'ens lukning, udtaler formanden for Glad-saxe Teen Club, stud. jur. Lars Abel.

Det var heller ikke kommunen, der besluttede at lukke club'en — den er nemlig en selvejende institution ledet af en bestyrelse.

Derimod besluttede Teen Club'ens bestyrelse på et møde den 18. marts at lukke med øjeblikkelig virkning, fortæller formanden.

Den direkte anledning til denne tunge beslutning var, at en gruppe læderjakkers terror mod club'en kulminerede i et veritabelt slag med politiet ved clubarrangementet den 15. marts, og efter dette turde Teen Club'ens bestyrelse ikke mere tage ansvaret for medlemmernes sikkerhed eller for lokaliteterne.

— Læderjakkernes terror har stået på igennem længere tid og har bevirket et betydeligt fald i besøget til de enkelte arrangementer, hvorved økonomien naturligvis led et alvorligt knæk, fortæller Lars Abel.

Fra læderjakkkerne havde bestyrelsen endvidere fået den meddelelse, at de personligt ville sørge for, at club'en blev lukket med manér ved årets sidste arrangement, den 12. april — og rygtet vil vide, at de til formålet har indkøbt et antal brandøkser.

Man kan gisne om læderjakkernes bevæggrunde til aktionen mod Teen Club'en — selv har læderjak-

kerne givet udtryk for, at de fandt club'ens ledelse udemokratisk, de fandt lokaliteterne »dødssyge«, og de fandt, at club'ens medarbejdere gjorde sig skyldige i »embedsmisbrug« ved selv at drikke konfiskeret spiritus og ryge konfiskeret hash.

— Det vil være vanskeligt at lede en klub på 500 medlemmer spredt over det meste af Storkøbenhavn med en generalforsamling, hvor enhver kan tage magten, siger Lars Abel. Foreningens bestyrelse sammensættes i samråd med kommunens ungdomskonsulent af medlemmer, som har vist sig særligt aktive og interesserede igennem et års tid. Et arrangement hver lørdag kræver utroligt meget af arrangørerne — nogle må sågar arbejde i døgndrift, og de får ikke en øre for det, og til dette arbejde kan man ikke forlade sig på, at man blandt de mennesker, der tilfældigvis kan skabe sig et flertal på generalforsamlingen, er netop dem, der har den rette støbning til dette arbejde, og med hensyn til de andre anklagepunkter kan jeg fortælle, at jeg personligt har hældt både spiritus og hash ud i toiletet i overværelse af 4—5 andre.

Med hensyn til spiritus har proceduren været, at konfiskeret spiritus kunne afhentes efter arrangementet — det, der blev hældt ud, var simpelthen ikke blevet afhentet.

Blev der derimod fundet hash på en person, blev både hash og person straks overgivet til politiet, og hash, der blev hældt ud, var fundet på gulvet.

Kritikken af lokaliteterne er Lars Abel derimod helt enig i. I december 1968, da økonomien endnu var i orden, forhandlede bestyrelsen med kommunen om at omskabe lokalerne ved hjælp af moderne, lave møbler, sofaer og bænke, forsænket loft — f.eks. med fiskenet — og flere andre ændringer, som kunne skabe mere hygge, men det blev til et afslag.

Om fremtiden siger Lars Abel, at læderjakkeproblemet må løses, inden den ny sæson starter til efteråret.

Kommunens bestræbelser på dette punkt — ved bl. a. at give lokaler og penge til læderjakkernes egen klub på Telefonvej — synes ikke at krones med held. Læderjakkkerne synes ikke modtagelige for den positive kommunale velvilje, og ej heller synes de villige til at gå ind i en positiv debat med henblik på at skabe passende rammer for ungdommens fritidsinteresser.